

Sygn. akt IX U 722/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2018r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania (...). J. P. H., P. K., H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania (...). J. P. H., P. K., H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 31 marca 2017r. Znak (...)- (...) (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób że stwierdza, iż H. K. jako pracownik u płatnika składek PIK Sp. J. H., K. P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 grudnia 2016r do 31 grudnia 2016r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 722/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 marca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołujący H. K. jako pracownik u płatnika składek (...). J. P. H., P. K. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od 01.12.2016r. do 31.12.2016r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie przez ubezpieczonego tytułu ubezpieczenia w celu skorzystania z możliwości przeliczenia emerytury górniczej w oparciu o art.110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł zarówno ubezpieczony jak i płatnik składek domagając się jej zmiany poprzez objęcie H. K. ubezpieczeniem społecznym w okresie j.w. Wskazali, iż faktycznie w okresie spornym wykonywał on pracę na podstawie zawartej przez strony umowy o pracę.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony od (...) posiada prawo do emerytury górniczej. Od tego czasu, aż do listopada 2016r. nigdzie nie pracował. Wiedział o możliwości przeliczenia swojego świadczenia w oparciu o art.110a ustawy emerytalnej oraz o warunkach jakie trzeba spełnić, dlatego też poszukiwał zatrudnienia. Ubezpieczony zamieszkuje w pobliżu salonu (...), dlatego też udał się tam, aby zapytać o możliwość podjęcia pracy. Pod koniec listopada 2016r. odwołujący H. P. dzwonił do niego z informacją, że zatrudni go na okres jednego miesiąca tj. w grudniu 2016, kiedy to jak co roku przed świętami jest w salonie wzmożony ruch. Po uzyskaniu potwierdzenia zdolności do pracy strony zawarły umowę. Do obowiązków ubezpieczonego należały głównie prace porządkowe na zapleczu, ale również pomoc przy załadunku mebli. Ubezpieczony ciął kartony po meblach i wiązał w paczki, które pakował do worków. Pracował od 10.00 do 18.00 oprócz końcówki m/ca, kiedy miał urlop. Za wykonanie pracy otrzymał wynagrodzenie w wysokości 1850zł.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, zeznań świadków M. P., M. S., zeznań odwołującej K. P. oraz ubezpieczonego (k.28-29, k.33).

Sąd dał w całości wiarę tym zeznaniom, ponieważ są one przekonywujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego, a także przyczyny jego zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r., poz. 1442), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy – art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu H. K. ubezpieczeniom społecznym w tytułu zatrudnienia w PIK S.J , podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań ubezpieczonego, zainteresowanego oraz świadków, jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między odwołującymi jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego

rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozorów drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu odwołujący oraz zainteresowany szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki ubezpieczony miał zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizował. Świadkowie potwierdzili fakt wykonywania pracy przez ubezpieczonego. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia